

їм у майбутньому.

Висновки. З наведених вище даних можна зробити висновок, що ревізія операцій на банківських рахунках є дуже важливим, оскільки її якісне проведення дає змогу здійснювати аналіз і контроль фінансових потоків в банківських установах. Вона також дозволяє виявити порушення в цій сфері, визначити їх причини та наслідки і вжити заходів для запобігання їх повторенню. Вона також може виявити порушення, які певним чином пов'язані з іншими аспектами фінансово-господарської діяльності, і зосередити на них всю подальшу ревізійну роботу, що допоможе запобігти негативних явищ в майбутньому.

Перелік джерел посилання:

1. Дікань Л.В. Фінансово-господарський контроль: навч. посіб. / Л.В. Дікань. – К. :Знання, 2010. – 395 с.
2. Шостаківська Н.М., Контроль і ревізія : Курс лекцій . – Тернопіль: ТНТУ імені Івана Пулюя, 2016.-с.232
3. Облік у банках: навчальний посібник / В. В. Бобиль. – Д.: Вид-во Дніпропетр. Нац. Ун-ту залізн. Трансп. Ім. Акад. В. Лазаряна , 2011. – 262 с.

Машука В.М.

*к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та фінансів
Маріупольський державний університет*

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

У процесі укладання угод на біржах ризик є завжди. Будь-яка біржова операція включає ймовірність як отримання прибутку, так і збиткового результату. Проте, є досить ефективні методи зниження ризиків можливих втрат. Для захисту інвестицій застосовуються спеціальні інструменти для управління ризиками та стратегії, що дозволяють зменшити негативні наслідки.

Управління ризиками включає визначення, оцінку і пом'якшення втрат у фінансових операціях. Ризик збитку формується у разі, коли ринок рушив у напрямку, протилежному до зробленого прогнозу. Найчастіше провідні тренди на біржі виникають під впливом ризикових настроїв трейдерів. На ці настрої можуть впливати такі чинники: знакові політичні та економічні події глобального масштабу; великі поглинання та злиття; вихід нових продуктів; дії конкурентів; інсайдерська інформація. У всіх випадках ризики, повинні оцінюватися ще перед укладенням угод. Це стосується страхування контрактів за допомогою хеджування та інших інструментів.

Використання інструментів управління ризиками дозволяє мінімізувати втрати, якщо після відкриття позиції актуальний тренд переорієнтувався у небажаному напрямку. Дуже часто інвестори намагаються реалізувати кожну можливість, забиваючи, що при цьому зростає можливість отримання збитків.

Професійні трейдери знають, що будь-яка угода пов'язана з можливістю втрати, розмір якої також може бути різним. Тому ефективна стратегія управління ризиками із зменшенням наслідків збиткових угод є необхідною частиною будь-якого плану.

Деталізована продумана стратегія управління ризиками здатна працювати у довгостроковій перспективі. Це означає, що розроблений план ризик-менеджменту захищатиме ваші угоди протягом тривалого терміну, вимагаючи незначного коригування під поточні ринкові реалії та актуальні новини.

Ризик – це ймовірність відхилення фактичної отриманої прибутковості від очікуваного прибутку [1]. Різниця виникає через ринкові події після відкриття позиції і може відрізнятися за напрямом і розміром. Сильні відхилення через несприятливі події здатні виводити угоди в збиткову площину.

Усі істотні чинники впливають на ринковий рух, надають також частоту, розмір і напрям відхилень від бажаного результату. Чим вища індивідуальна толерантність, тим менша ймовірність збиткової угоди.

Для того, щоб визначити рівень толерантності до ризикованих операцій та розробити ефективну стратегію, необхідно мати план управління ризиками. Цей план повинен включати наступні три пункти: визначення ризику в конкретній угоді; оцінка ймовірності негативного та позитивного результату; пом'якшення небажаних наслідків.

Ознайомимося з трьома основними технологіями ризик-менеджменту, які дозволяють знизити негативні наслідки: правильне використання бюджетів; диверсифікація портфеля; методи хеджування.

Перелічені інструменти можуть використовуватися як у комплексі, так і окремо залежно від ринкової ситуації, обраної тактики та особливостей активу.

Бюджетний підхід під час управління ризиками. Цей метод заснований на ефективному використанні капіталу відповідно до кредитного плеча і рішень. Трейдер повинен правильно розподілити бюджет з урахуванням вартості активу, моменту виходу з угоди, кінцевих цінових цілей та параметра звіту про доходи та збитки.

Диверсифікація інвестиційного портфеля. Диверсифікація портфеля – це розподіл бюджету між декількома активами, які слабко співвідносяться між собою або є повністю незалежними. У цьому випадку збиток в одній позиції може покритися прибутком в іншій угоді [1].

Хеджування. Хеджування є технологією управління ризиками, яка заснована на наступному алгоритмі. Трейдер одночасно відкриває дві протилежні позиції з одним і тим самим активом. При програші основної угоди збитки компенсиуються за рахунок іншого договору [2, с. 64].

Управління ризиками – це комплекс заходів, за допомогою яких трейдери можуть мінімізувати можливі втрати за несприятливої ринкової ситуації.

Існує п'ять основних стратегій управління ризиками: планування угод; правило одного відсотка; використання ордерів Stop-Loss та Take-Profit; розрахунок очікуваної доходності; диверсифікація та хеджування відкритих позицій [3].

Коли мова заходить про управління ризиками можна використовувати чотири основні моделі поведінки: уникати ризикованих угод; зменшити наслідки невдалого договору; розподілити ризики між кількома активами; усвідомити та прийняти реальність високого ризику.

Професійні трейдери вважають за краще зменшувати наслідки несприятливого результату за допомогою перерахованих вище методик ризик-

менеджменту. Решта варіантів мало підходить для постійної присутності в біржовій грі.

Таким чином, використовуючи запропоновані стратегії управління ризиками на практиці, можна вийти на гідний рівень прибутковості, уникаючи екстремальних рішень, а також забезпечити максимальну фінансову безпеку, укладаючи продумані угоди з найпопулярнішими біржовими активами.

Перелік джерел посилання:

1. Korzh N. Methods of Financial Risk Management. Path of science. International Electronic Scientific Journal. 2016. Vol. 2, No 10. URL: <http://surl.li/frzdw>
2. Прогнозування та хеджування фінансових ризиків: монографія / За ред. проф. Л. О. Примостки. К.: КНЕУ, 2014. 424 с. URL: <http://surl.li/frzfq>
3. П'ять стратегій управління ризиками. Binance Academy. URL: <http://surl.li/fryxl>

Михайлов Б. В.,
«Фінанси, банківська справа та страхування», 5 курс
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів
Борисюк О. В.

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Управління фінансовими ризиками є ключовим аспектом діяльності страхових компаній, особливо в умовах нестабільності світової економіки та фінансових ринків. Водночас управління фінансовими ризиками є одним з основних завдань страхових компаній з метою компенсації можливих збитків, які можуть виникнути в результаті страхових випадків. Однак, економічні умови постійно змінюються, і це ставить під загрозу фінансову стабільність страхових компаній. Тому, для успішного функціонування на ринку, страхові компанії повинні мати ефективну стратегію управління фінансовими ризиками.

В Україні страховий ринок знаходиться в стадії розвитку, і відповідно до цього, стратегії управління ризиками ще не досягли високого рівня ефективності. Багато страхових компаній використовують традиційні методи управління ризиками, такі як диверсифікація портфеля та зменшення загроз шляхом покриття ризиків відповідним резервуванням. Такі стратегії можуть забезпечити певний рівень захисту від ризиків, але не завжди ефективні в умовах мінливої економічної ситуації. В умовах зростаючої конкуренції на ринку страхування, ефективне управління ризиками дозволить компанії бути більш привабливою для клієнтів та інвесторів, що позитивно вплине на її фінансові результати та конкурентну позицію.

На сьогоднішній день, більшість страхових компаній в Україні не використовують сучасні інструменти управління фінансовими ризиками, такі як інвестиційні стратегії з використанням фінансових похідних, захист від валютних ризиків та захист від інфляції. Ці інструменти дозволяють ефективно управляти